

TRIBUNA

MARIONA GONZÁLEZ, CONSELLERA GENERAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

La Caixa Andorrana de Seguretat Social: cotitzar més i invertir millor en el sistema públic de pensions

El passat 18 de gener van comparèixer davant els membres de les comissions legislatives de Salut i Medi Ambient i d'Afers Socials el ministre de Finances, Jordi Cinca; la ministra de Salut i Benestar, Cristina Rodríguez, i el president del consell d'administració de la CASS, Josep Delgado, per presentar l'estudi actuarial elaborat per Vincles, una branca del grup assegurador Crèdit Andorrà.

L'estudi afirma que el 2016 les despeses per les pensions superaran els ingressos de les cotitzacions i que cap al 2030 s'esgotaran les reserves de la CASS per satisfer els pagaments.

Jordi Cinca va manifestar que el sistema actual de la CASS és inviable i si no es reforma farà fallida. No és la primera vegada que, aquí i a fora, els bancs que tenen negoci en el sector de les asseguradores anuncien la fi del sistema públic de pensions. L'any 1997 la CASS i BIBM van publicar conjuntament un estudi que assegurava que l'any 2008 les despeses per pensions serien superiors als ingressos totals. Va arribar l'any 2008 i, abans que entrés en vigor la nova Llei de la Seguretat Social, els ingressos superaven àmpliament les despeses i, un cop la nova llei va entrar en vigor, els superàvits de la branca jubilació han estat més grans encara. Curiosament –o no– en l'estudi de Vincles no es fa cap referència a aquests antecedents.

Aquests estudis comparteixen, a més dels més negres pronòstics per a la sostenibilitat de les pensions, una clara ideologia dels seus autors, que estableixen intencionadament les adequades hipòtesis de partida que els permetin arribar als resultats que busquen. El resultat no és un altre que el d'arribar a la conclusió del ministre de Finances que la CASS farà fallida si no es prenen segons quines mesures.

El ministre de Finances i DA, entre altres propostes, ens diuen que el futur de les nostres pensions passa per diversificar-ne la procedència i no limitar-se únicament a percebre diners per part de la CASS.

Això es tradueix a incloure en el sistema complements de jubilació impulsats per les empreses i les assegurances privades. Que quedi clar per a totes i tots els assegurats que un pla de pensions privat no és més que l'estalvi acumulat d'aquell que pot estalviar al llarg de la seva vida. I que aquests estalvis seran finançats per una entitat financera que els invertirà en el mercat financer segons els seus propis criteris. Uns fons que l'Estat no garanteix i que aquesta crisi ha demostrat que poden tenir grans pèrdues, sobretot per als petits estalviadors i cotitzants. Són molts els fons de pensions privats arreu del món que han fet fallida i han deixat en la ruïna els jubilats que hi havien confiat.

¿Quina és la situació al nostre país? La branca de jubilació de la CASS disposa de reserves relativament importants (uns 900 milions d'euros) en comparació amb altres països i, per tant, disposem d'un marge de maniobra molt més ampli. El percentatge que paguem a la CASS per la branca de jubilació (10%) també és molt baix en comparació amb altres països.

Segons la CASS, el Govern i DA, la inversió obligatòria que fem a la Seguretat Social a la branca de jubilació (10%) genera poca confiança i, en canvi, la confiança i la nostra inversió passa per contractar plans de pensions privats.

Els socialdemòcrates sabem que cal anar adaptant-se a l'esperança de vida actual i que cal conscienciar la gent que per assegurar la viabilitat de les pen-

sions a mitjà i llarg termini s'haurà de cotitzar més i, potser, fer altres reformes.

Però els socialdemòcrates defensem que hem de cotitzar –més– i invertir –millor– en el sistema públic de pensions i no pas en plans de pensions privats. Perquè si el que es pretén és que tant les empreses com els assegurats invertim més diners per tal de mantenir i assegurar el nostre nivell de vida habitual en arribar a l'edat de jubilació, ¿per què no fer-ho en el sistema públic de pensions, que està garantit per mandat constitucional?

¿Deu ser perquè obligar les empreses i els assegurats a contractar plans d'estalvi complementaris privats ens portaria que molt del nostre diner estalviat fos gestionat pels bancs, a través de fons d'inversió col·lectiva, sense cap garantia, i milloraria d'aquesta manera els comptes de resultat de beneficis d'aquests?

Aquest seria un sistema de pensions que ens costaria més car, i amb molt de risc ja que les nostres pensions dependrien de l'estabilitat financera del moment.

Els socialdemòcrates, des de la nostra responsabilitat, demanem al Govern que l'esforç inversor que pretenen que fem els assegurats i les empreses en plans de pensions privats el canalitzin cap al sistema públic de pensions (garantit per l'Estat).

També els animem a treballar en la línia d'augmentar el nombre de cotitzants, treballar per un bon creixement econòmic per tal d'augmentar el nivell d'ocupació i rebaixar el nombre d'aturats, millorar el nivell salarial, la qualitat de l'ocupació i la productivitat del treball.